

mindste Sten i Vejen, om jeg kunde. Jeg skal i den Henseende baade nu og til syvende og sidst stemme for, hvad der i Øjeblikket ligger for, og som man har Udsigt til at blive enig om. Men jeg vil blot for at have min Samvittighed fri for Fremtiden tillade mig at udtale, at jeg ikke tror paa, at man ved dette Lovforslag vil opnaa store Resultater, langt fra saa store som man her i Tinget tror. Man kunde gerne dividere det formodede Resultat med 10 eller hundrede, inden man kom til det virkelige Resultat, som denne Lov vil frembringe.

Reventlow: Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet i Dag, da min Stilling til dette Lovforslag er bekendt her i det høje Ting. Jeg havde ment det rigtigst at holde mig tilbage, og jeg skal heller ikke sige mange Ord. Det er kun et Par Ytringer, som fremkom fra det ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen), og hvortil den ærede Ordfører (N. Pedersen) hentydede, da han sidst talte, der bringer mig til blot at udtale, at det er ganske rigtig, som den ærede Ordfører sagde, at der i Udvalget virkelig er fuld Enighed om dette Lovforslag. Vi have alle sammen skrevet under, og selvfølgelig ere vi fuldt enige om det. Vi have arbejdet loyalt sammen, vi have sluttet os sammen om dette Lovforslag i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, og vi ere alle, tør jeg nok sige, lige overtydede om, at det er et Forslag, som, naar det bliver ophøjet til Lov, vil gøre god Gavn. Denne Enighed, — og deri slutter jeg mig ogsaa til den ærede Ordfører — er naturligvis ikke af en saadan Beskaffenhed, at vi alle sammen have forpligtet os til ikke at vige paa noget Punkt, naar vi senere komme til at forhandle med det høje Ting her oven over os. Vi kunne selvfølgelig gaa med til Ændringer, naar de ere af en saadan Natur, at de ikke i nogen væsentlig Grad efter vor Mening forringe Lovforslagets Nyttevirkning. Kun disse Par Ord, for at min Stilling i Udvalget ikke skal blive misforstaaet her i det høje Ting.

Byriel Jensen: Der er jo sagt saa meget om den foreliggende Sag ved tidligere Forhandlinger, at man næsten skulde synes, der ikke kunde siges mere om Sagen. Men da der nu allerede er ikke saa faa, der have gjort forskellige Bemærkninger, var der dog et enkelt Punkt, som jeg ogsaa kunde have Lyst til at omtale. Det er Ændringsforslagene under Nummer 9, og 10 til § 17. Der staar jo i § 17 i Lov-

forslaget, at et saadant Husmandsbrug skal vedligeholdes som almindeligt Husmandsbrug, og det har man foreslaaet at ændre, idet man har strøget dette Punktum i nævnte Paragraf, og det anser jeg selvfølgelig som rigtig. Vi ønske nemlig, at disse Ejendomme skulde drives saaledes, at det med Rette kan siges, at det bliver ikke saa ganske lidt ud over det almindelige. Det er slet ikke Meningen, og det har aldrig været min Mening, at saadanne Huslodder, hvortil man hjælper de flinkeste og dygtigste af vore Landarbejdere, ikke skulde blive drevne ud over, hvad der er det almindelige ved saadanne Husmandsbrug. Jeg haaber, at det virkelig skal lykkes at faa saadanne Mænd til disse Ejendomme, selv om det kun bliver et forholdsvis lille Tal, tagne blandt de dygtigste og flinkeste af vore Landarbejdere, at disse Ejendomme kunne komme til at staa som Forbilleder for dem, som endnu ikke kunne regnes for mere end almindelige Husmandsbrug. Men hvis man opnaar ved saaledes at lave Forbilleder for de almindelige Husmandsbrug, at man kunde hjælpe hver enkelt af de 150,000 Huslodder her i Landet, for at tage et rundt Tal, til at faa et større Nettoudbytte af 100 Kr., var det dog saadan en lille Kapital af 15 Mill. Kr. aarlig, og dersom mange her i Salen skulde mene, at det var alt for meget at tage i Munden, drister jeg mig til at paastaa, at det ingenlunde er for meget sagt. Jeg har den Tillid, at det virkelig kan naas, og hvad der berettiger mig til at have den Mening, er det, jeg har set af den Slags Tingovre i Jylland blandt de fremmeligste af vore Husmænd. Vi have hjemme i den Landboforening, jeg er Medlem af, en Mængde saadanne virkelig dygtige Husmænd. Vi stille det Krav til de Husmænd, der konkurrere til Præmie for ypperlig Dyrkning af deres Lodder, at de for at faa den mindste Præmie skulde være en Del over det almindelige, og at de for at faa den største Præmie skulde være langt, langt over det almindelige. Der er ingen Tvivl om, at disse Fremskridtsmænd blandt Husmændene have haft en overordentlig Indflydelse paa mangfoldige af dem, der for faa Aar tilbage kunde betegnes som ganske almindelige med Hensyn til Driften af deres Lodder, saa at ogsaa mange af dem ere komne ud over det, som man den Gang betegnede som noget almindeligt.

Det er blevet sagt her i Tinget under Behandlingen af Forslaget om Bøspisningen af Skolebørn, at der gaar Tusinder og atter Tusinder af arbejdsløse i de store